

Z blata do kaluže (#42)

Príspevok pridal Pekm
Streda, 13 február 2008

Po noci v zime sa skupinka prebúdzá do rovnakého počasia aj na druhý deň. Vietor fučí obrovskou rýchlosťou a unáša sneh z povrchu. Není vidieť ani na 10 metrov a lietajúci sneh a ľad pichá dobrodruhov na tvári a všade tam, kde nemajú na tele nijakú ochranu. Iba Bushido vyzerá ako by mu zima neškodila a iba v tenkých háboch sa brodí vysokým snehom.

To na neho zoslal kúzlo Marduk, ktorý tak ako pri každom kúzlí musel odpiť dúšok rumu. Keďže počasie značne komplikuje postupovanie dobrodruhov vo vysokom snehu, rýchlym vetre a hustom snežení, dohodnú sa, že pri prvej dedinke zastavia a počkajú pokiaľ sa aspoň tá najväčšia fujavica neukľudní. Zhruba po pol dňa cesty zrazu natrafia na malinkú dedinku High moon. Bushido zastaví prvého občana a pýta sa: „Halóoo kde sme? Od Haimburgu je to kúsok?“. Občan na neho z výrazom nepochopenia otázku pozrie a odpovie: „Neviem o akom Haimburgu hovoríte ale toto je dedinka High moon. Dá sa tu skryť pred neuhmi počasia. Tam v hostinci vás prichýlia.“ Skupinka naradostene vchádza do hostinca a dohodne sa, že pokiaľ neskončí takéto zlé počasie nejdú ďalej. Ďakujú deň, dva, tri a keď sa to opakuje už ôsmy deň Baron nervózne prehlási: „To akože dokedy sa bude sypať to biele svinstvo?“ Na desiaty deň sa zrazu otvoria dvere na hostinci a dnu vbehnú asi štyria chlapi, ktorí nesú telo. „Rýchlo, rýchlo, vodu a teplé pokrývky. Našli sme ho v priesmyku a nevyzerá dobre. Musel tam ležať už pár hodín.“ hovoria chlapi a snažia sa zľahka trieť zmrznuté končatiny. Skupinke to nedá a tak sa idú na záchranárske práce pozrieť trochu bližšie. Marduk dokonca uvažuje aj nad tým, že by mohol pomôcť v prípade potreby nejakým kúzlom. Keď prídu a naklonia sa k telu zrazu všetci naraz skríknu: „Veľ je to Kriss!! Rýchlo, rýchlo zachráňte ho!“ Jeho biele zmrznuté obočie, chlpy v nose a v uchu sú zmrznuté a na vlasoch sa mu vytvorili cencúle. Po pol hodine sa však pohne a to všetci pokladajú za dobré znamenie. Po hodine je ako tak rozmrazený ale stále veľmi unavený. Všetci sa uľožia k spánku a Marduk sa modlí k Pelorovi, aby už konečne prešla táto snehová búrka.

Na jedenásty deň sa skupinka zobudí do príjemného rána. Zubaté slnko vykukuje spoza hôr a aj keď ani zďaleka nie je teplo, snehová búrka je fuč. Rozhodnú sa teda ím skôr pokračovať v ceste. A tak sa vyberú cestičkou, ktorú je už veľmi slabo vidieť, priamo cez les. Kráčajú pomaly, nakoľko za daných podmienok sú celkom radi, že ešte kráčajú. Veľer dorazí skupinka na miesto, kde by sa dali rozložiť stany a urobiť večera. Baron zrazu zisťuje, že mu už nie je až tak teplo aj keď má výbavu do zimy. Keď vidí ako majú všetci rozložené stany, prepadne ho pocit, že by asi tiež rád prespal niekde v závetří. A tak sa vyberie k Janettinmu stanu a poprosí ju aby ho zobrala na noc do stanu. „Neboj sa, budem slušný a ani sa ňa nedotknem. Budem otočený chrbtom k tebe aby si sa nebála. Všetko v najväčšej počestnosti.“ Prehovára ju Baron. Janette sa uľúostilo chudáka Barona a tak súhlasila s podmienkou, že v prípade potreby ju Baron ochráni v boji. A tak spia chrbtom k sebe pritísnutý Baron a Janette, v druhom stane sa nadvihujúcom stane Marduk s Bushidom (stan sa samozrejme nadvihuje pre Mardukovu neustálu potrebu zohrievať sa dúškami rumu) a v poslednom stane Kriss. Po chladnej noci sa skupinka zobudí do pekného rána a vydajú sa na cestu k jaskyni, v ktorej by mal sídiť čarodej. Ráno sa Baron snaží vyvolať u Krissa žiarlivosť, nakoľko vidí zrejmu vec a to, že Kriss ide po Janette ako po údenom. „Janette, bola si skvelá, takú krásnu noc som už dlho nezažil.“ Prehovoril Baron a pozrel na Krissa. Janette len udivene pozrela na Barona a nechápala jeho poznámku, keďže si bola istá, že sa v noci nič nestalo. Kriss zazrel na Barona a precedil medzi zubami: „No počkaj, to si vypiješ.“ „Ďo? Počul som nič o pití?“ Pridáva sa do debaty aj Marduk. „Radšej nič, počme už.“ Reaguje podráždený Kriss. Zhruba po pol dňa putovania sa vynoria z lesa a pred sebou vidia veľkú ľadovú pláň, ktorá vyzerá ako zmrznuté jazero. „Nič sa nedá robiť, budeme musieť cez toto jazero prejsť.“ Konštatuje Bushido. A tak sa skupinka spolu s obchodníkom pustí smerom k jazeru. Zrazu sa pod Bushidom ozve zvuk praskajúcej ľadovej hmoty a do vzduchu vytryskne gejzír pary. Ďasť snehu a ľadu na ktorom stáli Bushido, Agrathar a Kriss sa preborila do zeme a všetci traja padli zhruba dva metre do jamy. V jame zbadajú príšeru, ktorá sa podobá na veľmi zväčšenú stonožku a ktorá z chrbta chlí gejzír pary a ohňa. Marduk nelení a ako prvý sa púšťa do príšery pomocou Pelorovej sily. Baron zreže: „Zachráňte Agrathara! Chráňte ho a dávajte na neho pozor.“ Vzápätí sa ale vrhne po príšere a neobyčajnou silou útoku zasadí ranu tak silnú, že príšera tento nápor nevydrží a zosunie sa mätva k zemi. Agrathar, ktorý bol vpredu a nestihol ani vystreliť zo svojej kuše, je veľmi rád, že prežil a dokonca v tomto boji nebol ani zasiahnutý.

A tak z neho z veľkej radosti vylezie veta, ktorú asi ani jeden z dobrodruhov nechcel počuť. „Musím sa vám s ničím priznať. Keďže ste mi zachránili život, poviem vám celú pravdu. Nie neklamal som, ale nepovedal som vám všetky mne dostupné informácie.“ Skupina po tejto vete zalapá po dychu a chystá sa minimálne rečami vyrútiť na Agrathara. „Aké informácie, akú zmlčanú pravdu?? Veľ si bol v zóne pravdy!!“ čertí sa Marduk. „Viete, ono je to tak, že naozaj idem k tomu čarodejovi, ale nie z dôvodu pomoci, ale z dôvodu záchrany mojej ženy. Čarodej uniesol a drží moju ženu a ja som bol tak zúfalý, že ma nenapadlo nič iné ako zavolať na toto dobrodružstvo skupinu dobre vycvičených dobrodruhov. Vedel som, že nie je jednoduché dostať ju z rúk čarodeja a samému by sa mi to nikdy nepodarilo. Svoje peniaze dostanete ak mi zachránite ženu a zabijete mága.“ Po týchto vetách nastane v družine ticho. „Počkaj chvíľu. Tieto informácie sú pre nás

príliš závažné aby sme pokračovali hneď v ceste ďalej. Poradíme sa, čo ďalej a informáciu ti odovzdáme hneď po skončení našej porady.“ Prehovori Bushido a obráti sa na skupinu. Všetci sú príliš prekvapení aby vedeli hneď povedať, či pôjdu ďalej alebo nie. Ale Marduk ako správny muž činu chce ísť pomôcť. Bushido sa k nemu hneď pridáva. Baron a Kriss sú na pochybách ale tu zařraduje Janette a oboch presvedčí mäkkým slovom a nádherným úsmevom, ktorý odhalí jej biele zuby vykukujúce zpoza plných pier. Obaja hneď podľahnú šarmu vyspelej mladej ženy a tak sa Bushido vráti k Agratharovi aby mu oznámil, že pôjdu zabíť čarodeja a vyslobodiť jeho ženu. Ten je nadšený z prístupu skupiny a sľúbí, že ju zavedie až priamo do vchodu jaskyne, v ktorej by mal zlý čarodej prebývať. A tak sa skupina poberie cestou cez zamrznuté jazero. Na konci je kopec, pod ktorým by sa mala nachádzať jaskyňa. Celá oblasť je zahalená parou, ktorá stúpa z termálnych vôd v podzemí. „Do jaskyne sa dá dostať len jednou cestou. Vstup je zo zadu kopca. Treba si ale dať pozor. Za kopcom je jazero a ako stúpa para vytvára sa ľad. Na niektorých miestach hrubý a na niektorých príliš tenký. Nestúpajte teda mimo cesty a pozor na šmyknutie sa.“ Hovorí skúsene Agrathar. Je vidieť, že touto cestou už niekoľko krát išiel a nie je pre neho cudzia.

Pred vstupom do hustej hmly navrhne Kriss, že pôjde na prieskum okolia. Na poëudovanie skupiny sa vybral dopredu úplne tichým nenápadným krokom a pevnou elfskou stabilitou na klzkom povrchu. V tom pred sebou začul škríkanie a smiech. Keďže bolo všetko zahalené hmlou pobral sa späť aby skupine oznámil čo počul. Kvôli hmle však nevidel nič. „Počme, vyrazme tam a možno sa nám tie tvory podarí aj prekvapiť.“ Navrhne Bushido. A tak sa opatrným ale rýchlym krokom presúva celá skupinka ku vchodu do jaskyne. Asi váha brnenia spôsobí, že sa však Baron a Marduk zošmyknú a stupia na krehký ľad vedľa cestičky. Ten sa pod nimi zaraz prelomí a obaja padajú do ľadovej vody. Majú šťastie, že pohotovosť reflexy Bushida a Janette zaujímajú a obaja ich pohotovo chytia skôr ako zmiznú pod hladinou vody. Keď sa dostanú na breh uvedomia si, že by pre nich pobyt v ľadovej vode po pár minútach znamenal smrť. Keď sa nakoniec dostanú k vchodu jaskyne vidia pred sebou zopár malých škríkajúcich a dobre sa zabávajúcích tvorov s krídlami. „Hahaha, majú niečo lesklé. Ak zaplatia, nepovieme pánovi. Sme strážcovia, hlásime narušenie ľadu. Zaplaťte 50 zlatých a nepovieme pánovi.“ Po krátkom dohovaraní či je lepšie zaplatiť alebo ich rovno zabíť, nakoniec Marduk prispeje 50 zlatých a s pocitom neprežadenia skupiny sa vydávajú do jaskyne. Malé príšerky medzitým aj so zlatom odlietajú a celkom sa z neho tešia. Skupina sa ocitne v dlhej chodbe, v ktorej je vidieť v diaľke svetlo. Janette sa snaží pomaly prikrádať v chodbe ale zrazu sa z druhej strany chodby ozve hlas: „Počte ďalej. Budete tak ako ostatný mojou potravou. Už mi pomaly dochádza.“ Po týchto slovách sa v sekunde rozbíha Bushido a Marduk sa snaží zakúziť. Janette, Baron a Kriss sa snažia dostať čo najskôr k hlasu na konci chodby. Potom ako vybehnú z chodby naskytne sa im pohľad na čarodeja, ktorý luskol prstami a z bočných chodieb vybiehajú ľadové hadovité príšery. Marduk v zápale duchaplnosti spravil asi najlepšie ako mohol keď na čarodeja zakúzil kúzlo ticho a podarilo sa mu umlčať čarodeja. Nastáva neútočný boj. Každý bojuje čo mu sily stačia a tak za pár minút slabého odporu príšer sa na zemi vŕajú dve mŕtve telá príšer. Počas boja si ale nikto nevšimol, že čarodej zmizol.

Nikto nevedel kam ale aj tak sa všetci dohodli, že treba prejsť celú jaskyňu a aspoň nájsť Agratharovu ženu. V jaskyni je veľmi chladno a chodbami sa nesie smrad stuchliny a hnilyby. Baron, ktorý ide prvý požiada Marduka: „Nemôžeš mi pomôcť a nejakú spraviť aby som nešiel po tme?“ Marduk nezaváha a na Baronove kučery vykúzil svetlo a tak ide Baron ako pochodeľ prvý a je jasné, že pokiaľ budú v jaskyni ešte nejaké príšery, budú už z diaľky vedieť, že sa niekto blíži. Po preskúmaní chodby z ktorej sa vyrútili príšery vojde skupinka do miestnosti, kde sú v ľade zmrazené nejaké postavy. Baronovi to nedá a vytiahne si svoju ručnú sekerku s emblémom a začne postavy vysekávať z ľadu. Všetky sú už mŕtve a tak postupne vypadávajú elf, trpaslík a èlovek. Všetci sú už ale mŕtvy. Tak sa skupina poberie prejsť ďalšie chodby tejto spletitej jaskyne. Po vstupe do ďalšej chodby sa zrazu na nič netušiacich hrdinov zosype obrovská ľadová guľa a zasiahne Krissa, Janette a Barona. „Pomôžte pasca!“ zeval Kriss a Janette už vedela čo má robiť. Poriadne sa porozhliadla a v stene našla malú pátku. Postavila sa k nej a začala pascu demontovať. Kriss s Baronom sa báli, že „šikovnosť“ Janette spustí ďalšiu ľadovú guľu, ale opak bol pravdou. Janette dokázala pascu tak bravúrne zneškodniť, že pasca bola aj pre budúcnosť nepoužiteľná. Dôkazom toho boli polámané mechanizmy a pružinky trčiace z pasce až na zem. Skupinka sa pobrala cestou ďalej až vošli do miestnosti z trofejami. Tu sa všetci trochu zdržali a kochali sa pohľadmi na krásnu zbierku trofejí a mohutné stoly v miestnosti. Za ňou bola ešte jedna miestnosť, v ktorej boli znovu zaliatá a zamrznuté telá. Baron chvilku rozmýšľal či vôbec má význam vysekávať mŕtve telá z ľadu ale nakoniec sa rozhodol, že ich predsa len oslobodí. Na jeho veľké prekvapenie však z prvého výkladu vypadla žena, ktorá javila známky života. Tak sa k nej Marduk vrhol a skúsil jej vyliečiť čo najviac zranení. To sa mu podarilo a podľa pohľadu Agrathara bola zachránená jeho žena. Vrhli sa k sebe do náručia a plakali od šťastia. Baron sa tomuto emocionálnemu výjavu radšej nevenoval a začal sekať aj zvyšné telá. Na jeho prekvapenie sa však v ostatných výkladoch nenachádzali živí tvorovia ale iba zamrznutý nemŕtvy. Tých radšej po dohode nechali zamrznutých a vydali sa preskúmať ďalšie miestnosti.

Za sálou s trofejami objavili ešte jednu miestnosť. Vyzerala ako kúpeľňa so spálňou. V miestnosti bolo príjemne teplo a v rohu bol stredne veľký kruh v ktorom bola voda. Na poëudovanie voda nebola ľadová ale termálna. Po stenách vyseli obrázky z mladosti čarodeja a na stole boli porozhadzované rôzne zápisky. Posteľ spočívala na rovnom kameni na ktorom boli poukladané hrubé deky. Barona zaujala hlavne voda, nakoľko sa už pár dní nekúpal. Keď skúsil do vody ponoriť prst tvár sa mu skryvila prekvapením. Voda bola teplá a tak Baron poprosil Marduka aby mu pomohol z brnenia.

Chvíľu šmátral v batohu a po chvíľke z neho na prekvapenie všetkých vytiahol mydlo. Skočil do vody a doprial si lahodný a teplý kúpeľ. Ako vychádzal z „vaní“ všimol si na stene malý obraz na ktorom bola postava, ktorá bola oveľa väčšia ako človek a mala obrovskú tlamu a dlhé paráty. Obraz bol zavesený medzi ostatnými výjavmi z detstva a tak sa mu celkovo nehodil medzi ostatné. Upozornil na to aj zvyšok skupiny. Potom skupina prešla ďalšou dlhou chodbou na konci ktorej bol malý priestor ledva pre jednu osobu a dlhý „komín“ hore. Bushido, ktorý išiel ako prvý pozrel dohora a v tom sa mu na hlavu prirútili dve príšerky, ktoré vyzerali úplne rovnako ako tie čo strážili vchod do jaskyne. „Ja vám dám klamať. Že nepoviete svojmu pánovi.... Ja to z vás vytlačím!“ A ako sa úbil tak aj spravil. Pár jeho rýchlych pästí stačilo k tomu aby sa obe matve príšerky zrútili k zemi. Bushidovi to ale nedalo a tak sa začal šplhať hore komínom. Na jeho veľké prekvapenie videl po vylezení až na samý koniec len okolie kopca a to sneh, ľad, zamrznuté jazero a zasnežený les. Zliezol dolu a všetci sa pobrali do ďalšej chodby. Z tej ale bolo počuť iné zvuky, ktoré ale nikomu nič nepripomínali. A tak sa skupina rozhodla vziať dnu. Aké bolo však prekvapenie keď sa ocitli pred štyrmi veľkými snežnými mužmi o ktorých všetci hovorili ale nikto ich ešte nevidel.